

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/108/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220207828
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7220207828.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a JUDr. Rastislava Pellu v spore žalobcu: tiba go, a.s., Gorkého 4, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 54 086 817, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martin Bednárík, s. r. o., Nám. Ľ. Štúra 2, Bratislava, IČO: 36 861 049, proti žalovanému: MONAQ Leasing, a. s., Tvarožkova 5, 814 99 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 864 001, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 25.8.2020 č.k. 35Cb/37/2020-91, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 25.9.2020, č.k. 35Cb/37/2020-125 takto

rozhodol:

I. M e n í uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 25.8.2020, č.k. 35Cb/37/2020-91 v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.9.2020, č.k. 35Cb/37/2020-125 vo výroku na nariadení neodkladného opatrenia tak, že žalovanému sa do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 39Cb/19/2021:

- zakazuje nakladať s nehnuteľnosťami, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného, evidované na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Košice pre Okres P., Obec Košice - P., Katastrálne územie P., a to s pozemkom evidovaným ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape s parcelným číslom XXXX o výmere 1324 m², druh pozemku ostatná plocha, spôsob využitia pozemku XX, umiestnenie pozemku 1 a pozemkom evidovaným ako parcela registra „C“ na katastrálnej mape s parcelným číslom XXXX o výmere 1242 m², druh pozemku orná pôda, spôsob využitia pozemku 1, umiestnenie pozemku 1 tak, že tieto nemôže predať, darovať, ani iným spôsobom scudziť, a ani zaťažiť;

- prikazuje zdržať sa odstúpenia od Zmluvy o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy č. 0406000559 zo dňa 15.8.2008 v znení neskorších dodatkov, z dôvodu neuhradenia či ohrozenia žalovaným tvrdenej pohľadávky titulom zmluvných pokút a úrokov z omeškania žalobcom, ktorú si žalovaný voči nemu uplatňuje z dôvodu oneskorenej úhrady leasingových splátok splatných od 31.12.2013 do 4.5.2018 vyplývajúcich zo Zmluvy o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy č. 0406000559 zo dňa 15.8.2008 v znení neskorších dodatkov, a to ani z iného dôvodu vychádzajúceho z tohto skutkového základu.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uznesenia uviedol, že návrhom doručeným súdu 31.7.2020 sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanému do právoplatného skončenia sporu vo veci samej nakladať s nehnuteľnosťami uvedenými vo výroku tohto uznesenia. V návrhu ďalej žalobca uviedol, že žalovaný ako leasingový prenajímateľ a vlastníkom nehnuteľnosti a spoločnosť EEI ako leasingový nájomca uzatvorili Zmluvu o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy pod č. 0406000559 dňa 15.8.2008 na dobu 12 rokov. Záujmom

leasingového nájomcu bolo získať dlhodobé užívacie právo k nehnuteľnosti a následne k nej nadobudnúť vlastnícke právo. Leasingový nájomca bol v zmysle uvedenej leasingovej zmluvy povinný platiť žalovanému nájomné v podobe leasingových splátok.

2. Dňa 15.12.2009 a následne 2.7.2010 došlo k uzatvoreniu Dodatkov k leasingovej zmluve, v zmysle ktorých si žalobca a žalovaný upravili splatnosť niektorých splátok s posunom vzniku zdaniteľného plnenia, resp. periodicitu, vznik, dĺžku a splatnosť leasingových splátok. Z dôvodu prebiehajúcich exekučných konaní vykonávaných voči žalovanému ako povinnému vo vzťahu k H. súdny exekútor príkazmi na začatie exekúcie č. EX 3293/2012 zo dňa 19.8.2013 a č. EX 3294/2012 zo dňa 18.9.2013, žalobcovi ako dlžníkovi vo vzťahu k žalovanému prikázal, aby odo dňa doručenia príkazov na začatie exekúcie nevyplatil žalovanému sumu jeho nároku, a to do výšky vymáhaného nároku. Žalovaný listom zo dňa 5.9.2013 ako reakciu na prebiehajúci súdny spor medzi ním a H. požiadal žalobcu, aby pre účely riadneho plnenia si daňových povinností, uhradil príslušnú DPH na účet správcu dane, nakoľko za daného stavu nie je zrejmé, ktorý subjekt je oprávnený prijímať plnenia žalobcu.

3. Dňa 29.1.2018 bolo žalobcovi doručené Oznámenie o uzatvorení Dohody o urovaní medzi žalovaným a H. T. a.s., následkom ktorého došlo ku skončeniu zákazu nakladania s majetkom žalovaného, ako aj zákazu prijímať peňažné plnenia od svojich obchodných partnerov. V liste zo dňa 19.4.2018, adresovanom žalobcovi, žalovaný uviedol, že k danému dňu eviduje voči žalobcovi pohľadávky z mesačných leasingových splátok po lehote splatnosti v celkovej výške 95.196,10 eur.

4. Žalobca listom zo dňa 3.5.2018 oznámil, že v úhrade sumy 95.196,10 eur bude pokračovať v úhradách splátok z DPH. V liste zo dňa 14.5.2020 žalovaný uviedol, že si voči žalobcovi uplatňuje penalizáciu v sume 111.573,07 eur. Podľa názoru žalobcu žalovaný neuhradenie penalizácie využil, ako zámienu, na neuzatvorenie kúpnej zmluvy, kedy by žalovaný tvrdil, že nie sú splnené podmienky na jej uzatvorenie, resp. na odstúpenie od leasingovej zmluvy.

5. Dňa 16.6.2020 žalobca uhradil žalovanému sumu penalizácie, aby tak predišiel budúcemu sporu, ohľadom splnenia podmienok na uzatvorenie kúpnej zmluvy.

6. Žalobca listom zo dňa 17.6.2020 vyzval žalovaného na uzatvorenie kúpnej zmluvy k predmetu leasingu, pričom podľa názoru žalobcu návrh na uzavretie kúpnej zmluvy zodpovedal požiadavkám leasingovej zmluvy.

7. Dňa 6.7.2020 bol žalobcovi doručený protinávrh žalovaného, do ktorého žalovaný zakomponoval odkladaciu podmienku účinnosti kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej by táto nadobudla účinnosť až kumulatívnym splnením viacerých podmienok.

8. Žalobca listom zo dňa 8.7.2020 poukázal na neprípustnosť protinávrhu žalovaného, ktorým urobil nárok na kúpu predmetu leasingu a ktorým jasne a jednoznačne poprel vymedzené podmienky na uzatvorenie kúpnej zmluvy v leasingovej zmluve. Nutnosť nariadenia neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil tvrdením, že bezprostredne hrozí, že žalovaný svojimi konaniami, ktoré je v príkrom rozpore s dobrými mravmi, poctivým obchodným stykom a ktoré je zneužitím jeho práv, zmarí možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetu leasingovej zmluvy. Vyjadril obavu, že žalovaný predmet leasingu prevedie na tretiu osobu, resp. od leasingovej zmluvy odstúpi, čím zmarí účel leasingovej zmluvy, čo bude viesť k vzniku viacerých súdnych konaní.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predchodca žalobcu ako leasingový nájomca a žalovaný ako leasingový prenajímateľ a vlastník nehnuteľnosti uzatvorili Zmluvu o nájme nehnuteľnosti s následnou možnosťou jej kúpy. Mal za to, že všetky pohľadávky žalovaného voči leasingovému nájomcovi vyplývajúce zo vzťahu založeného leasingovou zmluvou budú riadne zaplatené, každá zo zmluvných strán je povinná uzatvoriť, na základe výzvy druhej strany doručenej najskôr 60 dní a najneskôr 10 dní pred riadnym ukončením trvania leasingovej zmluvy, kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudne leasingový nájomca vlastnícke právo k predmetu leasingu. Splatnosť poslednej leasingovej splátky nastala 14.8.2020. Sporné medzi stranami bolo to, či žalobca má, resp. nemá nárok na penalizáciu.

10. V závere svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že vecným nedostatkom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, brániacim jeho vyhoveniu, je absencia zdôvodnenia potreby

neodkladnej úpravy pomerov strán, resp. táto potreba je žalobcom len všeobecne konštatovaná. Žalobca neosvedčil, že žalovaný mieni predmet leasingu scudziť, resp. že už podnikol kroky smerujúce k jeho scudzeniu ako ani neposkytol dôkaz, ktorým by bolo jeho tvrdenie o scudzení predmetu leasingu podporené. Dôkazy, ktoré žalobca za účelom osvedčenia opodstatnenosti návrhu súdu predložil, sa vzťahujú len na časť týkajúcu sa negociácie ohľadom uzatvorenia kúpnej zmluvy, neosvedčujú však žalobcovo tvrdenie o porušovaní jeho práv, ktorých ochrany sa neodkladným opatrením domáha.

11. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zmluvné strany sú vo fáze dojednávania zmluvných podmienok, za ktorých sú ochotné uzavrieť kúpnu zmluvu za účelom vlastníckeho práva k predmetu leasingu. Z konania žalovaného, ktorý žalobcovi zaslal protinávrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy, je zrejmé, že tento nemá úmysel od leasingovej zmluvy odstúpiť. Navyše dôvodom odstúpenia od leasingovej zmluvy malo byť neuhradenie penalizácie v sume 206.122,10 eur, ktorú sumu žalovaný dňa 16.6.2020 aj uhradil. Dôvod teda na odstúpenie od zmluvy, v dôsledku zaplatenia tejto sumy, odpadol. Konanie žalovaného, že dočasné uhrádzanie splátok nebude viesť k vzniku nároku na zmluvné pokuty, sankčné úroky, či iné sankcie vyplývajúce z leasingovej zmluvy a nakoniec penalizáciu od žalobcu, žiadal vo vzťahu ku žalobcovi ako zmluvnému partnerovi, vyhodnotiť ako nekorektné. Súd nedisponoval ani informáciou o tom, či žalobca poslednú leasingovú splátku, ktorej splatnosť nastala po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, skutočne zaplatil. Súd prvej inštancie teda v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal osvedčené ani to, že žalobca splnil jeden zo základných predpokladov pre uzatvorenie kúpnej zmluvy, ktorým je uhradenie všetkých leasingových splátok. Keďže nemal súd prvej inštancie za preukázané, že bez okamžitej úpravy pomerov by bolo právo strany ohrozené, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

12. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 324 ods. 1 zák.č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 325 ods. 1, 2 písm.c/, d/ CSP, § 336 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP.

13. Dňa 25.9.2020 vydal Okresný súd Košice II v predmetnom spore opravné uznesenie.

14. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. Odvolanie podal žalobca z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm.b/, f/ a h/ CSP.

16. Má za to, že v návrhu jasne osvedčil skutočnosti, ktoré súhrnne preukazujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Keďže žalobca už mal skúsenosti s nepoctivosťou konania žalovaného, v prípade súdnych sporov z leasingovej zmluvy 2, v snahe predísť rovnakým, resp. obdobným súdnym sporom a vzniku škody, uhradil žalovanému sumu penalizácie s výhradou, pretože žalovanému nárok na penalizáciu nevznikol. V zmysle leasingovej zmluvy tak predložil žalovanému návrh na uzatvorenie kúpnej zmluvy k predmetu lízingu. Žalovaný reagoval na návrh kúpnej zmluvy protinávrhom, do ktorého zakomponoval pre žalobcu neprípustné podmienky, ktoré nevyplývali z leasingovej zmluvy. Išlo napr. o odkladaciu podmienku podmieňujúcu účinnosť kúpnej zmluvy právoplatným skončením súdnych sporov vyplývajúcich z nesúvisiacej a samostatnej leasingovej zmluvy 2, ako aj súdneho konania, ktoré ešte ani nezačalo, a v ktorom si plánuje žalobca uplatniť nárok na sumu penalizácie. Teda žalovaný si amorálne a v rozpore s dohodou medzi ním a žalobcom uplatnil neexistujúci nárok na penalizáciu, v dôsledku neuhradenia ktorého by podobne, ako v prípade leasingovej zmluvy 2, odmietal pristúpiť k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Avšak aj po uhradení penalizácie sa žalovaný odmietol správať poctivo a korektné a do protinávrhu zakomponoval pre žalobcu absolútne neprípustné podmienky, ktoré zároveň ani nemožno vyvodiť z leasingovej zmluvy.

17. Žalobca zdôraznil, že žalovaný svojim správaním dal jednoznačne najavo, že nemieni v súlade s podmienkami leasingovej zmluvy previesť na žalobcu vlastnícke právo k predmetu leasingu (ktorý už žalobca celý splatil), čomu sa snažil zabrániť najprv uplatnením si krajne nepoctivého nároku na penalizáciu a následne zakomponovaním absolútne neprípustných podmienok do protinávrhu. Kroky žalovaného jednoznačne indikujú jeho snahu zmariť to, aby došlo k prevodu predmetu leasingu na žalobcu, o čo sa po celú dobu existencie leasingovej zmluvy usiluje, a čo tvorí samotnú podstatu a účel

tejto zmluvy. Žalobca pritom zdôraznil skutočnosť, ktorá je zrejماً už z leasingovej zmluvy, že žalovaný je leasingovou spoločnosťou. Ak teda dôjde k ukončeniu leasingovej zmluvy, a v dôsledku absurdných podmienok obsiahnutých v protinávru, žalovaný neuzatvorí kúpnu zmluvu, je prirodzené a prakticky isté, že sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti bude snažiť o scudzenie predmetu leasingu.

18. Tvrdenie súdu, že obava žalovaného je iba v hypotetickej rovine, je v tomto kontexte zásadne nesprávne. Žalobca sa snaží o ochranu svojich práv, ktoré mu vyplývajú z leasingovej zmluvy a v návrhu poukázal na nepoctivosť a absurdnosť, priam arogantnosť správania žalovaného.

19. Žalobca poukázal na rozhodnutie okresného súdu, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Košiciach, v zmysle ktorého súd posúdil v totožnom prípade, neodkladné opatrenie v prospech žalobcu.

20. Žalobca osvedčil, že má právo na uzatvorenie kúpnej zmluvy a že žalovaný nepoctivým konaním ohrozuje to, že sa stane vlastníkom predmetu leasingu, ktorý žalobca celý splatil formou leasingových splátok. Účelom samotnej leasingovej zmluvy je to, aby sa žalobca stal vlastníkom predmetu leasingu. Svoje povinnosti si počas celej doby plnil dôkladne. Žalobca má v súčasnosti uhradené všetky leasingové splátky (v čase podania návrhu chýbala jedna, a to v sume 1,00 eur, ktorá bola včas uhradená), pričom je zrejmé, že bolo v jeho záujme splniť všetky podmienky na to, aby sa stal vlastníkom predmetu leasingu. Kompromisne preto uhradil aj protiprávne uplatnenú penalizáciu s tým, že si ju bude následne vymáhať. Uzatvoreniu kúpnej zmluvy v zmysle leasingovej zmluvy tak právne nič nemôže brániť.

21. Vzhľadom na to, že je zrejmé, že žalovaný nehodlá previesť účinným spôsobom na žalobcu vlastnícke právo k predmetu leasingu, je na účely ochrany žalobcu potrebné zabezpečiť, aby tento prevod nebol zmarený tým, že by následne žalovaný vlastnícke právo previedol na tretiu osobu, resp. predmet leasingu iným spôsobom zaťažil. Tento krok vzhľadom na skutkový stav nemôže predstavovať neprimeraný zásah do práv žalovaného.

22. Z protinávru žalovaného je zrejmé, že úhradu penalizácie s výhradou žalovaný nepovažuje za splnenie všetkých povinní žalobcu, keďže v bode 7.2 protinávru uviedol, že: „nie sú splnené podmienky v zmysle leasingovej zmluvy pre spätný prevod predmetu leasingu, najmä v dôsledku existencie Výhrady kupujúceho.“ Na to, že v prípade nesplnenia povinnosti žalobcu, žalovaný odstúpi od leasingovej zmluvy, upozornil aj v liste č. 0406000559 zo dňa 19.4.2018, ktorý žalobca priložil k návrhu. Zdanlivé rokovanie o uzatvorení kúpnej zmluvy malo zo strany žalovaného iba šikanózný charakter a vzhľadom na obsah protinávru je zrejmé, že žalovaný nemal záujem ani snahu previesť vlastnícke právo k predmetu leasingu na žalobcu.

23. Žalovaný v návrhu poukazoval na nepoctivé a zjavne protiprávne konanie žalovaného, ktoré sa prejavuje aj v priam absurdnom obsahu protinávru žalovaného. Žalovaný sa ním snažil napr. docieľiť, aby v kúpnej zmluve bola zakomponovaná odkladacia podmienka jej záväzkovo-právnej účinnosti. Podľa neho by mala kúpna zmluva nadobudnúť záväzkovo-právnu účinnosť až kumulatívnym splnením všetkých podmienok. Medzi tieto podmienky, okrem iných, patrí aj právoplatné skončenie všetkých súdnych sporov zo samostatnej a s leasingovou zmluvou právne nesúvisiacej leasingovej zmluvy 2, ako aj právoplatné skončenie ešte ani nezačatého súdneho konania, ktorého predmetom by bol nárok žalobcu na vrátenie už uhradenej sumy penalizácie, a to v lehote 5 rokov odo dňa platnosti kúpnej zmluvy.

24. Odvolateľ mal za to, že ak sú podmienky na vznik nároku na uzatvorenie kúpnej zmluvy jasne vymedzené, je v rozpore s ustanovením bodu 12.1 leasingovej zmluvy, ak druhá zmluvná strana podmieňuje uzatvorenie kúpnej zmluvy ďalšími podmienkami, ktoré v leasingovej zmluve vymedzené nie sú.

25. Žalobca v odvolaní zdôraznil, že nebol dôvod ďalej výslovne obmedzovať zmluvnú slobodu pri uzatváraní kúpnej zmluvy v rámci leasingovej zmluvy, pretože z nej jasne vyplýva povinnosť zmluvných strán za stanovených podmienok kúpnu zmluvu uzatvoriť. Strany si zmluvnú slobodu obmedzili práve dojednaním o povinnosti uzatvoriť budúcu kúpnu zmluvu v bode 12.1 leasingovej zmluvy. Ak sa dohodli na tom, že za určitých podmienok vznikne povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu, ktorá (povinná) zmluvná strana je tým obmedzená v možnosti stanovovať si ďalšie (nové) podmienky na uzatvorenie kúpnej zmluvy.

26. Súd navyše uviedol, že v čase rozhodovania nemal osvedčené ani to, že žalobca skutočne uhradil všetky leasingové splátky, keďže nemal informáciu o úhrade poslednej leasingovej splátky. Súd tak konal nesprávne, ak neúhradu poslednej splátky v čase podania návrhu posudzoval tak, ako by rozhodoval vo veci samej (nahradenie prejavu vôle v kúpnej zmluve), kedy by uhradenie poslednej leasingovej splátky bolo skutočne podmienkou pre vyhovenie návrhu. Žalovaný dal protinávrhom jasne najavo, že ani uhradením poslednej leasingovej splátky nebude mať podmienky na uzatvorenie platnej a účinnej kúpnej zmluvy v zmysle leasingovej zmluvy za splnené, keďže v protinávrhu deklaroval, že podľa jeho názoru explicitne uvedeného v bode 7.2 protinávrhu „nie sú splnené podmienky v zmysle leasingovej zmluvy 1 pre spätný prevod predmetu leasingu, najmä v dôsledku existencie Výhrady kupujúceho.“

27. Odvolateľ zdôraznil, že protinávrh žalovaného je tak jeho jednoznačným prejavom vôle ohľadom toho, že ani v prípade úhrady poslednej splátky nepristúpi k uzatvoreniu kúpnej zmluvy za podmienok uvedených v leasingovej zmluve, keďže absurdným spôsobom, na ktorý žalovaný poukazoval v návrhu (a k čomu sa súd nevyjadril), Výhradu pokladal za prekážku pre prevod predmetu leasingu. Touto otázkou sa však súd ani len nezaoberal a úplne ju v napádanom uznesení opomenul.

28. Ďalej odvolateľ poukázal na to, že súd v napádanom uznesení uviedol, že pokiaľ ide o návrh žalovaného, neuhrádzať základy splátok počas doby existencie exekúcie až do doby, kedy bude žalobcu informovať s tým, že to nebude mať za následok vznik nároku na penalizáciu, považuje ho za „jednostranný príslub“. V prvom rade žalobca zdôraznil, že list 2013 a vtedajšie konanie žalovaného aj žalobcu, sú jasným prejavom vôle oboch zmluvných strán. Medzi žalovaným aj žalobcom došlo ohľadom toho, že počas priebehu exekučných konaní sa nebudú žalovanému platiť základy splátok, za čo žalobca nebude môcť byť penalizovaný, k jasnému konsenzu. Vôľa žalovaného je jasne prejavovaná v liste 2013 a konanie žalobcu spočívajúce v uhrádzaní dane za jednotlivé splátky a následnom uhradení splátok až po oznámení žalobcu, je jeho jasnou a pochybnosti nevzbudzujúcou akceptáciou. Ak by sa totiž predmetné dojednanie aj považovalo za zmenu či doplnenie zmluvy, išlo by o nedodržanie písomnej formy požadovanej dohodou zmluvných strán zmluvy, čo môže založiť iba relatívnu neplatnosť. Išlo by tak o zmenu zmluvy týkajúcu sa splatnosti jednotlivých splátok. Konkrétne, z tohto hľadiska by išlo o zmenu splatnosti jednotlivých splátok v tom zmysle, že splátky (resp. základy týchto splátok), ktoré by v zmysle splátkového kalendára boli inak splatné, sa stanú splatnými až po výzve žalovaného na ich splnenie adresovanej žalobcovi. Žalovaný sa v súčasnosti nemôže úspešne brániť tvrdením o neplatnosti predmetného dojednania zmluvných strán z dôvodu nedodržania dojednanej formy, pretože právo žalovaného namietat' relatívnu neplatnosť, je premlčané.

29. Žalobca jasne osvedčil existenciu dohody medzi stranami týkajúcu sa splatnosti leasingových splátok (čo súd nesprávne právne posúdil), svoje dôkazné bremeno v tomto rozsahu jasne naplnil - preukázal dohodu medzi stranami a následne nepoctivé a protichodné správanie žalovaného.

30. Súd nemohol požadovať od žalobcu, aby preukazoval neexistenciu určitých skutočností. Ako konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky: „Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.“

31. Navyše, žalobca poukázal na rozhodnutie v obdobnom spore, kde sa žalovaný taktiež nebránil tvrdeniam, že mal dôvod na zmenu svojho postoja, ale snažil sa iba dezinterpretovať obsah listu 2013 a jeho následného konania. K existencii rozhodnutí v takmer totožných sporoch medzi zmluvnými stranami, resp. ich obsahu sa súd žiadnym spôsobom nevyjadril, a to dokonca ani v časti, kedy sa zásadným spôsobom odchyľil od tam uvedeného právneho posúdenia. Predmetné tvrdenie súdu je preto neudržateľné, keďže žalobcovi bolo v konečnom dôsledku vytknuté, že nepreukázal neexistenciu dôvodov na „zmenu postoja“ žalovaného.

32. Súd v tejto veci napádaným uznesením zásadným spôsobom zasiahol aj do právnej istoty žalobcu a jeho legitímnych očakávaní. Žalobca už v návrhu poukázal na argumentáciu súdov obsiahnutú v uznesení okresného súdu a uznesení krajského súdu, ktorá vychádza z obdobného, v mnohých právnych otázkach prakticky z totožného skutkového stavu. Súd žiadnym spôsobom neuviedol, z akého dôvodu sa od tejto argumentácie odklonil, žiadnym spôsobom sa k týmto rozhodnutiam nevyjadril a vo viacerých otázkach zaujal v podstate protichodné právne stanovisko bez odôvodnenia tohto odklonu.

Naviac, tento odklon nijako neodôvodnil, v napádanom uznesení sa nijako nevysporiadal s odlišným právnym názorom prezentovaným v uznesení krajského súdu.

33. Podľa odvolateľa je napádané uznesenie aj čo do právnej argumentácie, nedostatočne odôvodnené. Z napádaného uznesenia nevyplýva, z akého dôvodu protinávrh podľa názoru súdu neodporuje leasingovej zmluve, či prečo dohodu o otázke splatnosti leasingových splátok, resp. návrh obsiahnutý v liste 2013, súd vyhodnotil ako jednostranný prísľub. V tejto otázke absentuje akákoľvek právne relevantná argumentácia.

34. Žalobca podal na Ústavný súd SR sťažnosť proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/129/2020-135 z 12.11.2020. Ústavný súd Nálezom zo dňa 29.9.2021, č.k. I. ÚS 290/2021-57 rozhodol na základe ústavnej sťažnosti žalobcu tak, že:

- Uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/129/2020-135 z 12. novembra 2020 bolo porušené základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Cob/129/2020-135 z 12. novembra 2020 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
- Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania 460,90 eur a zaplatiť ich jej právnenému zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

35. V súlade s Nálezom Ústavného súdu SR, Krajský súd v Košiciach pokračoval v konaní o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. V prvom rade sa zaoberal odvolací súd návrhom žalobcu na jeho zmenu a aktívnou legitimáciou z dôvodu, že došlo na základe rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I k zrušeniu pôvodného žalobcu tiba a.s., ktorá bola dňom 14.10.2021 vymazaná z obchodného registra s tým, že nástupníckou spoločnosťou, na ktorú prešli práva a povinnosti sa stala spoločnosť tiba go a.s. dňom 14.10.2021, s ktorou súd pokračoval v konaní.

36. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu v súlade s Nálezom Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 290/2021-57 zo dňa 29.9.2021 bez nariadenia pojednávania, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a zmenil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 25.8.2020 tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

37. Odvolací súd poznamenáva, že žalobca svojim podaním zo dňa 27.10.2021 oznámil súdu, že netrvá na podanom návrhu v časti, ktorým súd mal uložiť za povinnosť žalobcovi podať žalobu o nahradenie prejavu vôle vo veci samej, nakoľko žalobca takúto žalobu už podal na Okresnom súde Bratislava I a konanie je vedené pod sp.zn. 39Cb/19/2021.

38. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k tvrdeniam strán sporu v odvolacom konaní odvolací súd uvádza:

39. V konaní o prejednanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je potrebné vykonať dôkazy ako vo veci samej a nemusí tu byť ani zabezpečený formálny postup stanovený na dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, ak žalobca, ktorý sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha, osvedčí potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

40. Žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil, že žalovaný tým, že si u neho nárokuje zaplatenie zmluvnej penalizácie, by mohol vykonávať právo, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku podľa § 265 Obchodného zákonníka. Žalobca prerušil splácanie splátok na pokyn žalovaného, ktorý tak urobil listom zo dňa 5.9.2013, v ktorom žiadal žalobcu, aby neuhrádzal plnenia, kým sa situácia s exekúciami nezmení a zároveň ho informoval, že neplnenie splátok nebude mať vplyv na vznik zmluvných pokút, resp. sankčných úrokov plynúcich zo zmluvy. Žalobca sa teda riadil pokynmi žalovaného, avšak neplnenie splátok žalobcom, neskôr žalovaný vyhodnotil ako hrubé porušenie podmienok zmluvy, v dôsledku čoho žiada od žalobcu úrok z omeškania aj zmluvnú pokutu a súčasne upozornil žalobcu, že v prípade nezaplatenia pohľadávok odstúpi od zmluvy. Týmto postupom žalovaného hrozí žalobcovi zmarenie možnosti uplatniť si kúpu leasingu, preto podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa snaží zabezpečiť ochranu svojich práv vyplývajúcich zo zmluvy.

41. Žalobca dostatočne preukázal potrebu bezodkladnej úpravy pomerov z dôvodu, že je potrebné predchádzať vzniku škôd spôsobených konaním žalovaného v prípade, že odstúpi od zmluvy a znemožní tak žalobcovi uplatniť si právo odkúpenia predmetu leasingu.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočností preto odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 388 CSP a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

43. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).